

Felülvizsgálat során bizonyítékok értékelése

K Ú R I A (<http://lb.hu>)

[Címlap](#) > Tájékoztató a Kfv.V.35.697/2015. számú közigazgatási perben meghozott kúriai döntésről

Tájékoztató a Kfv.V.35.697/2015. számú közigazgatási perben meghozott kúriai döntésről

Dátum:

2016. június 13.

A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./.

A per tárgyát a 2011. évre, 2012. I. negyedévre meghozott adóhatározatok felülvizsgálata képezte. A felperes a 2015. május 11-én tartott tárgyaláson részletesen ismertette ügylete mikénti – az alperes részéről nem vitatott – befejezését: „elállásra nem került sor, hanem megvételre került az ingatlan az eredeti szerződés alapján. (...) A teljes végösszeg kifizetése 2013. január 9-én történt (...) A vételár három részletben került kifizetésre. A bánatpénzek a vételárba beszámításba kerültek, tekintettel arra, hogy elállásra nem került sor.”

Az elsőfokú bíróság úgy kötelezte az adóhatóságot az új eljárásban szükséges körben bizonyításra, hogy nem határozta meg, mit kellene bizonyítania, milyen tények, körülmények feltáratlanok. Ugyanakkor a felperes részletesen előtárta a szerződéshez kapcsolódó fizetések elemeit, fázisait, a teljesített összegek elszámolását az utolsó vizsgált időszakot (2012. I. negyedévet) követő adóévben: 2013-ban is. A felek nem nevesítettek, ezáltal nem is sérelmeztek olyan tényállási elemet, amely az ügy érdemi elbírálásához még szükséges, avagy bizonyítatlan lett volna, konkrétan illet az elsőfokú bíróság sem határozott meg a rendelkezése (új eljárásra kötelezés) ellenére.

A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el (Pp. 3.§ (3) bekezdése, 164.§ (1) bekezdése). A lefolytatott bizonyítási eljárás után a Pp. 206.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. **E jogszabályhelyek nem tartalmaznak lehetőséget az elsőfokú bíróságnak arra, hogy a perben benyújtott bizonyítékokat ne értékelje, a kapcsolódó tényállási elemekkel ne ütköztesse.**

A Kúria a 2010. IV. negyedévre vonatkozó határozatok felülvizsgálata iránti perben meghozott Kfv.V.35.390/2013/8. számú ítéletében rögzítette, hogy „az alperes az elsőfokú adóhatóság azon megállapítását hagyta helyben, hogy a perbeli számla szerinti szolgáltatásnyújtás még nem valósult meg, így adózó adólevonási joga a vizsgált időszakban még nem nyílt meg, azaz felperes adólevonása (az adóhatóság szerint) idő előtti”, amely

megállapítást az alperes a 2011. évi negyedévekre is fenntartotta. Az alperes a per során e megállapítását nem változtatta meg, a felperes pedig az ügyletét teljes terjedelmében előtárta, így nem volt törvényes akadálya annak, hogy az elsőfokú bíróság – a határozatokat eljárási okból hatályon kívül helyező, ezért téves döntésével ellentétben – a perben előtárt bizonyítékokat értékelje, a tényállást ütköztesse a bizonyítékokkal és a keresetet érdemben elbírálja.

Közigazgatási perben, amennyiben a felülvizsgálni kért határozatok jogsértő voltát a bíróság a kereseti kérelemben foglaltak alapján nem állapítja meg, a keresetet elutasítja. Amennyiben azonban jogszabálysértő a közigazgatási határozat, azt a bíróság a Pp. 339.§ (1) bekezdése alkalmazásával hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra kötelezi. Helytállóan sérelmezte az alperes azt is, hogy az ítélet rendelkező része és indokolása (Pp. 212.§ (1) bekezdés) nem volt összhangban. A jogerős ítélet indokolása azt tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság az elsődleges és másodlagos kereseti kérelemben kifejtett felperesi álláspontokkal teljes mértékben egyet értett, az adóhatóság jogsértő módon vitatta el a felperes áfa levonáshoz való jogát, azaz az anyagi jogszabályok alkalmazásával elbírálta a keresetet, az adóhatóságot mégis nem e megállapítása szerint, hanem eljárási kifogások alapján kötelezte új eljárásra, hogy további bizonyítékokat értékeljen, bizonyítsa, amelyet követően lesz abban a helyzetben, hogy megállapítsa a tényállást és döntsön az ügyben.

Mindezek folytán a Kúria az elsőfokú ítéletet a Pp. 275.§-ának (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Budapest, 2016. június 13.

A Kúria Sajtótájékoztatója
